

си тръгна за дома, да не я види момиченцето. Но то я настигна.

— О, не зная, какъ да ти благодаря! Ние нѣмаме пари и, ако не бѣше ти, нѣмаше да си купимъ днесъ хлѣбъ.

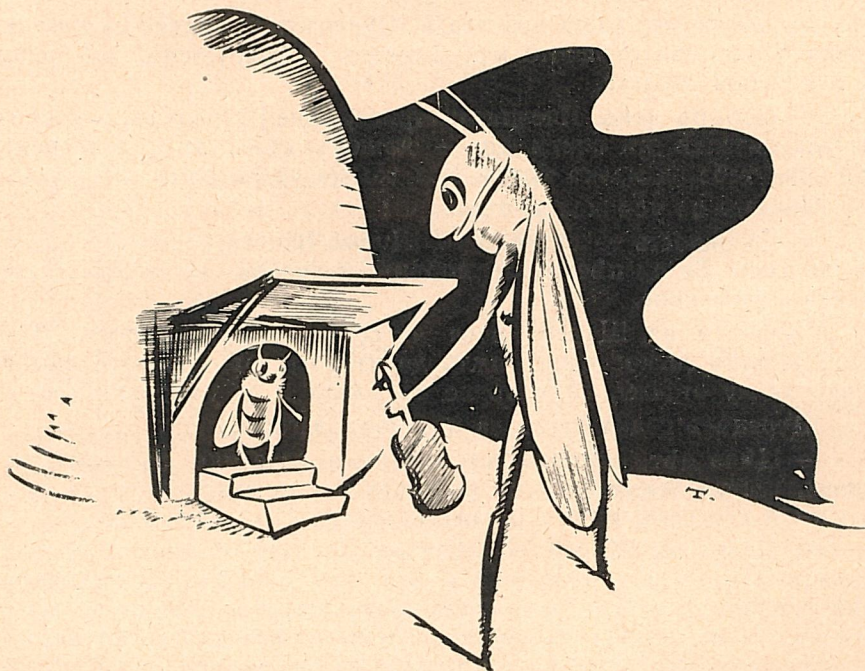
Лили избърса сълзитѣ си. Очитѣ ѝ свѣтнаха отъ радостъ. Тя разправи на майка си, какво е направила.

— Лили, ами писалката?

— Ахъ, мамо, пакъ ще събера пари. Нали е по-добре, че дѣдохъ петъ лева на бедното момиченце?

Майката се просълзи и притисна детето въ пригръдкитѣ си. Тя бѣше щастлива, че детето ѝ има добро сърдце.

Вѣра Бояджиева Фолъ

ПРИКАЗКА ЗА ЩУРЕЦА И ПЧЕЛАТА

Тая година зимата се случи много зла. Рѣкитѣ замръзнаха, клонитѣ на дърветата посърнаха, а подъ стрѣхитѣ на кѣшитѣ увиснаха дълги ледени висулки. Студенъ вѣтрѣръ засвири въ каминитѣ, и страшната му пѣсень изплаши и хора, и птички. Всичко живо се сгуши на топло въ кѣщи. Единъ само щурецѣтъ не бѣше спокоенъ